

VRAAG OM INFORMATIE

nr. 1

van **SAM VAN ROOY**

datum: 10 oktober 2022

aan de **VREG**

VLAAMSE REGULATOR VAN DE ELEKTRICITEITS- EN GASMARKT

Nieuwe tariefmethodologie - Hogere distributienettarieven voor stroom en aardgas

De regulator maakte op 7 oktober bekend dat hij zijn nieuwe tariefmethodologie heeft vastgelegd voor 2023. Na een dalende trend van vijf jaar op rij, neemt het toegelaten inkomen van de Vlaamse distributienetbeheerders voor elektriciteit toe met 2% ten opzichte van vorig jaar. Voor aardgas gaat het om een stijging van maar liefst 11%. De VREG verwijst naar de inflatie die leidt tot hogere kosten voor de aanleg en het onderhoud van het net als belangrijkste reden voor het stijgende toegelaten inkomen.

1. Hoe werd de stijging van 2% voor elektriciteit en 11% voor aardgas concreet bepaald? Met welke factoren werd rekening gehouden? Kan de regulator het cijferwerk achter de beslissing meezenden?
2. Heeft de regulator bij het vaststellen van de nieuwe tariefmethodologie rekening gehouden met de stijgende levensduurte voor de consument en de nu al torenhoge energiefacturen? Zo ja, op welke manier? Zo niet, waarom niet?
3. Zal de regulator een oproep richten aan de Vlaamse distributienetbeheerders om - gezien de torenhoge financiële lasten die de energiefactuur vandaag meebrengt voor gezinnen - te verzaken aan de toename van het toegelaten inkomen?
4. Verwacht de regulator dat het toegelaten inkomen van de Vlaamse distributienetbeheerders ook in 2024 zal stijgen? Waarop baseert men zich om deze inschatting te maken?

**Vlaams
Parlement**

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 10 oktober 2022

van **SAM VAN ROOY**

1. Het toegelaten inkomen van de elektriciteits- en aardgasdistributienetbeheerders uit de periodieke distributienettarieven voor het jaar 2023 is vastgesteld op basis van de bepalingen van de Tariefmethodologie 2021-2024¹. In hoofdstuk 5 worden de samenstelling en relevante parameters uitgebreid toegelicht. Op onze website publiceerden we op 7 oktober 2022 de concrete data en berekeningen² alsook een rapport over het toegelaten inkomen 2023³. Daarin wordt de concrete invulling uitgebreid besproken, alsook de voornaamste wijzigingen ten opzichte van het toegelaten inkomen 2022 en achterliggende oorzaken van deze wijzigingen.

2. Het toegelaten inkomen 2023 en de Tariefmethodologie 2021-2024 in het algemeen, zijn bepaald met inachtneming van de richtsnoeren in het Energiedecreet (art. 4.1.32). Deze richtsnoeren omvatten geen basis die ons zou toelaten om rekening te houden met de momenteel hoge energieprijzen.

Desalniettemin heeft de VREG maximaal geanticipeerd op de huidige omstandigheden. Zo stelden we de Vlaamse Regering proactief op de hoogte van de verwachte stijging van het toegelaten inkomen en de mogelijkheden om deze stijging te beperken, en drongen we bij Fluvius aan op een versnelde teruggave van de eerder toegekende voorschotten. Door de inspanningen van de Vlaamse overheid en Fluvius is de stijging van het toegelaten inkomen uiteindelijk beperkt gebleven tot 2% voor elektriciteit en 11% voor aardgas.

3. Conform paragraaf 8.1 van de Tariefmethodologie 2021-2024 kunnen de distributienetbeheerders een tariefvoorstel indienen waarbij het budget voor endogene kosten lager is dan het door de VREG toegelaten inkomen voor endogene kosten. De VREG interfereert niet in de keuze van de distributienetbeheerders om deze mogelijkheid al dan niet te benutten. Het budget voor exogene kosten dient gelijk te zijn aan het door de VREG toegelaten inkomen voor exogene kosten.

4. Het is op dit moment te vroeg om voorspellingen over de hoogte van het toegelaten inkomen 2024 uit te spreken. Er zijn namelijk een aantal factoren die de hoogte van het toegelaten inkomen significant kunnen beïnvloeden.

Zo wordt de hoogte van het budget voor de exogene kosten in sterke mate bepaald door de kosten van de openbaredienstverplichtingen (ODV's) die via de nettarieven worden verrekend. In de afgelopen jaren werd en ook voor 2023 wordt voor een gedeelte van deze kosten een significante compensatie vanuit de Vlaamse overheid voorzien maar deze is evenwel niet recurrent. Mede om die reden pleit de VREG al verschillende jaren om de kosten van de ODV's niet via de nettarieven te verrekenen. Het zou beter zijn om die kosten te financieren via de algemene middelen of via een heffing, liefst met een andere grondslag dan het

¹ <https://www.vreg.be/nl/tariefmethodologie-2021-2024>

² <https://www.vreg.be/nl/toegelaten-inkomens-en-tariefvoorstellen-2023>

³ <https://www.vreg.be/nl/document/rapp-2022-20>

elektriciteitsverbruik⁴. De kosten voor ODV's worden momenteel namelijk vooral doorgerekend via de elektriciteitsfactuur. Zonder een wijziging in de financieringswijze van de kosten van ODV's wordt de hoogte van het toegelaten inkomen voor elektriciteit aldus in sterke mate bepaald door de compensatie die de Vlaamse overheid voor de kosten van ODV's in 2024 zou voorzien.

Gerelateerd aan het voorgaande heeft ook het ontwerpdecreet ter wijziging van het stelsel van de groenestroomcertificaten⁵ mogelijk een significante impact op de hoogte van het toegelaten inkomen elektriciteit voor 2024.

Ook legt de VREG jaarlijks besparingen aan de distributienetbeheerders op en dit conform de bepalingen in hoofdstuk 5 van de Tariefmethodologie 2021-2024 (het geheel van de historische kostentrend (x-factor), fusiebesparingen (x'-factor) en frontier shift (x''-factor)).

Daar tegenover heeft de versnelde teruggave van de eerder toegekende voorschotten in het toegelaten inkomen voor 2023 slechts een eenmalige impact die in 2024 wegvalt en zal verder ook de inflatie de hoogte van het toegelaten inkomen 2024 beïnvloeden.

⁴ Zie bijvoorbeeld ons [memorandum voor de Vlaamse verkiezingen 2019](#) en ons [rapport over de Vlaamse openbare dienstverplichtingen inzake elektriciteit en aardgas uit 2019](#).

⁵ <https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/63242E995CD4B179BD870C6E>